

РЕШЕНИЕ

№ 5012

гр. София, 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 29.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6362** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. М. П. – С., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез адв. А. М., със съдебен адрес и адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 срещу Решение № У1040-21-37/24.06.2020 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С. – град, с което е потвърдено разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/30.04.2020 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с което е спряно производството по отпускане/изплащане на парично обезщетение по чл. 53 от КСО.

С жалбата се иска съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно. Излагат се подробни съображения по същество на спора и се твърди, че не следва жалбоподателката да търпи неблагоприятни последици от поведението на нейния работодател, който има задължение да внася дължимите ѝ осигуровки към НОИ. Сочат се съображения, че жалбоподателката отговаря на легалното понятие „осигурено лице“, регламентирано в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО.

В открито съдебно заседание жалбоподателката редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. М., с пълномощно по делото, която поддържа жалбата, представя писмени бележки, в които отново подробно аргументира становището си за незаконосъобразност на оспорваното решение, и претендира направените по делото разноски, за което представя списък с копие за ответната страна.

Ответникът директорът на териториално поделение на НОИ – С. – град, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото, която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за срок за депозиране на писмени бележки, представя писмени доказателства и претендира юрисконсултско възнаграждение. В постъпилата писмена защита ответната страна чрез своя процесуален представител юрк. Б. излага аргументи в полза на извода, че жалбата е неоснователна, необоснована и недоказана.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателката е представила на 09.04.2020 г. в ТП на НОИ – С. – град чрез [фирма], ЕИК:[ЕИК] Заявление – декларация за изплащанена парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО с начална дата 25.04.2020 г.

С разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/30.04.2020 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите на основание чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО е спряно производството по отпускане/изплащане на паричното обезщетение на жалбоподателката. Като мотиви за издаване на това разпореждане е посочено, че във връзка с преценката на правото и определянето на размера на парично обезщетение по заявление – декларация Приложение № 7 за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО е извършена проверка, при която е констатирано, че със Заповед № ЗР-5-21-00547436/04.04.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е възложено извършване на проверка по разходите на държавното обществено осигуряване в [фирма], ЕИК:[ЕИК].

Проверката е разпоредена във връзка с констатирана липса на внесени осигурителни вноски от осигурителя, големия брой лица, които са наемани за кратък период от време, като за същите са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. Сочи се още, че изложените данни поставят под съмнение реалното упражняване на трудова дейност от лицата, което е основание за възникване на осигурително правоотношение и предпоставка за ползване на права от ДОО.

По повод жалбата на М. М. П. пред директора на ТП на НОИ – С. – град и с оглед установяване на осигурителните й права е извършена повторна проверка на данните от информационната система на НОИ, в Регистъра на трудовите договори и Регистъра на осигурените лица. От проверката са установени следните обстоятелства: съгласно Регистъра на трудовите договори жалбоподателката има сключен трудов договор с [фирма] на 19.12.2014 г. като допълнителен трудов договор по чл. 111 от Кодекса на труда /КТ/ на длъжност „технически сътрудник“, който е прекратен на 21.03.2016 г. На 21.03.2016 г. със същия осигурител е сключен безсрочен трудов договор по чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ за длъжност „технически изпълнител“.

За жалбоподателката са налични данни и за сключен безсрочен трудов договор по чл. 67, ал. 1, т. 1 на длъжност „технически сътрудник“ с [фирма] на 15.05.2013 г., който е прекратен на 02.01.2014 г. На 02.01.2014 г. са подадени данни за сключен допълнителен трудов договор с дружество [фирма] по чл. 111 от КТ за длъжност „технически изпълнител“.

Установено е още от проверка в Регистър „Приходи“ на НАП, че за периода от юли 2015 г. до настоящия момент от осигурител [фирма] няма превеждани осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване.

След извършена проверка в информационна система на НОИ, в Търговския регистър

и в информационния регистър „А.“ е установено, че дружеството, което е подало информация за сключен трудов договор с жалбоподателката [фирма] е регистрирано от 07.11.2014 г. с адрес по седалище: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 17, с представител Ф. С. Нехме, държава Л. Съгласно Търговския регистър вписани членове на съвета на директорите на дружеството са [фирма], ЕИК:[ЕИК], Ф. С. Нехме, Л. и Р. Ризк, Швейцария.

След извършена проверка е установено още, че дружество [фирма], ЕИК:[ЕИК], с което жалбоподателката също има сключен трудов договор, се управлява и предствалява от А. /А./ Ям /Ямшчук/. Адресът по седалище е [населено място], [улица], ет. 4, офис 20. Към 07.08.2013 г. съдружниците в дружество [фирма] са [фирма] и А. /А./ Ям /Ямшчук/, И..

Предвид осъществяваната проверка на [фирма] са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00549951/09.04.2019 г., с които контролните органи на ТП на НОИ – С. – град са изискали представяне на документи за извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО за периода от месец юли 2014 г. до месец март 2019 г. за всички обявени от дружеството лица по трудови правоотношения. Задължителните предписания, изпратени с писмо с обратна разписка на адреса по седалище на дружеството, са върнати с отбелязване „непознат на адреса“.

Изпратени са задължителни предписания за предоставяне на трудови договори, ведомости за заплати и до С. Р. И. – управител на дружество [фирма], ЕИК:[ЕИК], което е член на съвета на директорите в [фирма].

За осъществяване на контакт с представителя на дружеството Фарих С. Нехме за извършване на ревизия на [фирма] контролните органи на ТП на НОИ – С. – град са изискали съдействие от компетентните органи на МВР. С писмо с вх. № 1029-21-3039#30/29.07.2019 г. от СДВР на МВР е постъпила информация, че Ф. С. Нехме е адресно регистриран в [населено място], [улица]. С писмо с изх. № 1029-21-3039#32/07.08.2019 г. е потърсено съдействие от ТП на НОИ – С. за осъществяване на контакт с Ф. С. Нехме и установяване на местонахождението на счетоводната и трудовоправната документация, необходима за извършване на ревизия по разходите на ДОО, както и събиране на факти и обстоятелства от същия.

На 21.08.2019 г. длъжностни лица от ТП на НОИ – С. са посетили настоящия адрес на представителя на дружеството Фарих С. Нехме съгласно получената от СДВР информация. За посещението е съставен Протокол № 1029-18-3065#2, от който се установява, че същият не е бил на адреса, като по сведения на трето лице към момента на посещение е извън територията на Република България.

За осъществяване на контакт с представителя на [фирма] Ф. С. Нехме и установяване на местонахождението на счетоводната и трудовоправна документация на дружеството с писмо с изх. № 1029-18-3183/22.08.2019 г. от контролните органи на ТП на НОИ – С. е поискано съдействие от ОД на МВР – С..

Във връзка с направеното искане до ТД на НАП – С. за извършване на проверка по компетентност с писмо с вх. № 1029-21-3039#50/27.11.2019 г. в ТП на НОИ – С. – град са изпратени от ТД на НАП – С. копия от всички налични документи, свързани с извършени проверки, събрани данни и установени обстоятелства относно [фирма], както и копие от пълномощно от Ф. С. Нехме, с което упълномощава С. Р. И., който е с адрес в [населено място], да представлява дружеството. С. Р. И., от своя страна, упълномощава М. М. П. – С., която декларира, че счетоводството на дружеството е в [населено място].

С оглед установените обстоятелства с писмо с изх. № 1029-21-3039#53/17.12.2019 г. на основание чл. 15, ал. 1 от Инструкцията за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт всички събрани документи за [фирма] са изпратени на ТП на НОИ – С. за извършване на ревизия по разходите на ДОО по делегация.

От установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Оспореното Решение № У1040-21-37/24.06.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град е връчено на жалбоподателката на 29.06.2020 г., а жалбата е депозирана на 02.07.2020 г. чрез административния орган, поради което оспорването е иницирано в законоустановения 14 – дневен срок от процесуално легитимирано лице и се явява допустимо.

Разгледана по същество е неоснователна.

В настоящето производство съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО /в съответната приложима редакция/ длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

По силата на чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а от КСО, и за който са внесени или дължими осигурителни вноски. В този смисъл е и посоченото от законодателя с § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО изискване за да придобие работникът/служителят качеството на „осигурено лице” по смисъла на КСО.

От посочената разпоредба е видно, че за да се счита едно лице за осигурено по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО и да има право на парични обезщетения и помощи, предвидени в кодекса, е необходимо да са налице едновременно следните условия:

- да извършва трудова дейност, която е основание за осигуряване по чл.4 или 4а от КСО;

- да са внесени или дължими осигурителни вноски върху възнаграждение/получено, начислено но неизплатено или неначислено/, без възнаграждението по чл. 40, ал. 5 от КСО.

От извършената проверка в Регистър „Приходи” по ЕИК и Регистъра на осигурените лица са установени факти като: липсата на доказателства за упражняване на трудова дейност; голям брой лица, които са представили документи за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност; голям брой лица, които след прекратяване на правоотношението, са подавали заявления за отпускане на обезщетения за безработица, както и пълна липса на внесени осигурителни вноски от [фирма] за държавното обществено осигуряване от юли 2015 г. до настоящия момент. Горесцитираното е от съществено значение за придобиване на право на обезщетение

съгласно изискванията на чл. 53 от КСО. Правилно ответникът е направил извод, че действията на осигурителя водят до заключение, че се цели получаване на парични обезщетения, без да са изпълнени изискванията на закона за упражняване на трудова дейност и внасяне на дължимите осигурителни вноски. Това обосновава прилагането на разпоредбата на чл. 40, ал. 4 от КСО за спиране на производството по изплащане на обезщетение до извършване на проверка, относно достоверността на декларираните от [фирма] данни за злоупотреба с цел облагодетелстване на лицето и/или осигурителя и нанасяне на щети на фонд „Общо заболяване и майчинство” на ДОО.

Съгласно Допълнителна разпоредба на КСО § 1, т.3 „осигурено лице” е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5.

Жалбоподателката не представи никакви доказателства, с които да установи своите твърдения, изложени в жалбата за незаконосъобразност на постановеното Решение № У1040-21-37/24.06.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С. – град. Получената информация от „Първа инвестиционна банка” относно наличие на преводи по банковата сметка на жалбоподателката за периода 2014 - 31.12.2019 г. безспорно показват наличие на преводи със сочено основание - заплата от [фирма] само за част от периода, а именно – само за периодите от 02.2015 г. до 05.2016 г., но не и за изискуемия период по чл. 48а, съответно за периода по чл. 52а от КСО, при настъпила временна неработоспособност с причина „бременност“ и представен първи болничен лист, считано от 07.08.2017 г. за срока по чл. 50, ал. 1 от КСО /410 дни/ съгласно допуснатите по делото справки, в. т.ч. справка за представени болнични листове.

За пълнота настоящият състав счита, че следва да се отбележи, че възраженията на жалбоподателката, а именно че административният орган е дал отражение на взаимоотношенията си с осигурителя по отношение на изплащането на обезщетение за отглеждане на малко дете от работник или служител, са неоснователни. Видно от административната преписка и събрания доказателствен материал, събраните данни за осигурителя не са причина за спиране на производството, а доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

Неоснователни са и възраженията, изложени в писмените бележки, относно компетентността на органа – контролен орган от ТП на НОИ – С., съставил Протокол № 1029-18-3065#2/21.08.2019 г. Соченото възражение не кореспондира с нормите на Инструкция № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ.

Освен това, неоснователни са възраженията на жалбоподателката във връзка с изложеното в писмената защита, а именно че контролният орган не е съобразил разпоредбата на чл. 74, ал. 3 от КТ във връзка с действителността, респ. недействителността на трудовия договор. В настоящия казус не става дума за недействителност на трудово правоотношение. Между страните не се спори, че е налице трудов договор и възникнало въз основа на него трудово правоотношение, както впрочем и самата жалбоподателката е посочила в своята жалба до настоящата инстанция. Спори се по това дали има реално полагана трудова дейност. Поради това направеното възражение е не само неоснователно, но и въобще неотнормимо към настоящия спор. Във връзка с осъществяваната проверка са дадени задължителни

предписания от контролния орган по осигуряването.

От приетите доказателствата по делото, включително и от представените такива в съдебното заседание, поради липсата на доказателства за действително полагане на труд и извършване на реална трудова дейност от оспорващата и съответно липсата на доказателства за наличието на кумулативно определените предпоставки, обуславящи правото ѝ на обезщетение за бременност и раждане, следва изводът за неоснователност на жалбата, поради което същата следва да се отхвърли. Жалбоподателката не е представила доказателства, с които да установи, че е осигурено лице. Получената информация от „Първа инвестиционна банка“ относно наличие на преводи по банкова сметка на жалбоподателката за периода 2014-31.12.2019г. доказват получена заплата от Г. Техт“АД само за периода от 02.2015г.- до 05.2016г. , но не и за изискуемия период по чл.48а, съответно по чл.52а от КСО, при настъпила временна нетрудоспособност с причина „бременност“ и представен болничен лист, считано от 07.08.2017г. за срока по чл.50, ал.1 от КСО. В този смисъл е съдебната практика и на ВАС, Шесто отделение.

Предвид изхода на спора в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени заявените от директора на ТП на НОИ – С. – град разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ и чл. 144 АПК определя в размер на общо 100,00 лева.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. П. – С., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № У1040-21-37/24.06.2020 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ - С. – град, с което е потвърдено разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/30.04.2020 г. на ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите, с което е спряно производството по отпускане/изплащане на парично обезщетение по чл. 53 от КСО.

ОСЪЖДА М. М. П. – С., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. – град сумата от 100,00 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: